

Załącznik nr 54

do uchwały nr 126 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 16 marca 2021 r. w sprawie zmiany uchwały nr 414
Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

„Załącznik nr 57

do uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

PROGRAM STUDIÓW

historia

nazwa kierunku studiów	historia
nazwa kierunku studiów w języku angielskim / w języku wykładowym	History
język wykładowy	język polski
poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
poziom PRK	7
profil studiów	profil ogólnoakademicki
liczba semestrów	4
liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów	120
forma studiów	studia stacjonarne
tytuł zawodowy nadawany absolwentom (nazwa kwalifikacji w oryginalnym brzmieniu, poziom PRK)	magister
liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	92

liczba punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych (nie mniej niż 5 ECTS)	6
---	---

Studia przygotowują do zawodu nauczyciela			
pierwszego przedmiotu:	Historia	w szkole:	podstawowej i ponadpodstawowej
drugiego przedmiotu:	Wiedza o społeczeństwie	w szkole:	podstawowej i ponadpodstawowej

Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w których prowadzony jest kierunek studiów

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział dyscyplin	Dyscyplina wiodąca (ponad połowa efektów uczenia się)
Nauk humanistycznych	Historia	100%	Historia
Razem:	-	100%	-

Efekty uczenia się zdefiniowane dla programu studiów odniesione do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji na poziomach 6-7 uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4

Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	Efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
Wiedza: absolwent zna i rozumie		
K W01	w stopniu pogłębionym specyfikę przedmiotową i metodologiczną historii, w tym zwłaszcza metody krytyki źródeł, wnioskowania historycznego oraz etapy postępowania badawczego.	P7S WG
K W02	w stopniu pogłębionym wybraną epokę historyczną i obszar badań historycznych; uwarunkowania i złożone zależności między wybranymi zjawiskami i procesami w tym zakresie.	P7S WG
K W03	w stopniu pogłębionym źródła historyczne wykorzystywane w badaniach nad wybraną epoką i obszarem badań historycznych; rozumie przyczyny gatunkowej i typologicznej zmienności źródeł w czasie oraz sposoby ich rozpoznawania, opisu i klasyfikowania.	P7S WG
K W04	w stopniu pogłębionym historię historiografii oraz współczesne teorie, prądy i szkoły badawcze związane z wybraną epoką i obszarem badań historycznych.	P7S WG
K W05	w stopniu pogłębionym nauki pomocnicze historii, ze szczególnym uwzględnieniem nauk wykorzystywanych w badaniach nad wybraną epoką i obszarem badań historycznych.	P7S WG
K W06	związki między historią a innymi dyscyplinami nauk i znaczenie interdyscyplinarności dla rozwoju historiografii w przeszłości i obecnie oraz możliwości zastosowania osiągnięć innych nauk we własnej pracy badawczej.	P7S WG
K W07	szczegółową terminologię specjalistyczną z zakresu nauk historycznych oraz terminologię innych nauk humanistycznych i społecznych; rozumie potrzebę ich stosowania w komunikacji naukowej; rozumie naturę języka jako narzędzia komunikacji w naukach historycznych i historyczną zmienność znaczeń słów i pojęć.	P7S WG

K W08	etniczne, kulturowe, ideologiczne, polityczne i inne uwarunkowania prowadzenia badań historycznych oraz zmienność tych uwarunkowań w czasie i przestrzeni, a także wpływ tych uwarunkowań na własną postawę badawczą oraz postawy innych badaczy.	P7S WK
K W09	wpływ uwarunkowań historycznych na świadomość i tożsamość współczesnych społeczeństw oraz na przebieg wybranych procesów politycznych, społecznych, ekonomicznych i kulturowych we współczesnym świecie; rozumie sposoby wykorzystywania wiedzy o przeszłości w tych procesach	P7S WK
K W10	pojęcia prawa autorskiego i zasady ochrony własności intelektualnej w pracy zawodowej historyka.	P7S WK
K W11	potrzebę prowadzenia pracy badawczej w relacji z otoczeniem społecznym oraz przedsiębiorczego wykorzystywania wiedzy historycznej w odpowiedzi na zróżnicowane potrzeby społeczne.	P7S WK
Umiejętności: absolwent potrafi		
K U01	samodzielnie wyszukiwać, selekcjonować oraz porządkować źródła historyczne i opracowania do wybranego zagadnienia; prowadzić wieloaspektową krytykę źródeł historycznych z wykorzystaniem narzędzi nauk pomocniczych historii, w tym narzędzi cyfrowych, i na podstawie ich analizy formułować krytyczne sądy.	P7S UW
K U02	ocenić zgodnie z zasadami krytyki naukowej stan badań nad wybranym źródłem i problemem oraz różne propozycje interpretacyjne i metodologiczne występujące w tych badaniach.	P7S UW
K U03	samodzielnie formułować złożone problemy badawcze z zakresu historii, dobierać metody i specjalistyczne narzędzia służące ich rozwiązaniu, stawiać hipotezy i je testować oraz prezentować wyniki swoich badań w różnych formach i przy wykorzystaniu różnego typu narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno- komunikacyjnych.	P7S UW
K U04	integrować wiedzę z różnych nauk historycznych i innych dyscyplin humanistycznych i społecznych oraz stosować ją w typowych i nietypowych sytuacjach zawodowych.	P7S UW
K U05	porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i specjalistycznych technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie nauk historycznych i innych dyscyplin humanistycznych oraz przekazywać wiedzę o historii niespecjalistom.	P7S UK
K U06	prowadzić dyskusję naukową z wykorzystaniem wyników własnych badań oraz poglądów innych autorów, samodzielnie formułować płynące z niej wnioski oraz tworzyć syntetyczne podsumowania.	P7S UK

K U07	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w tym w zakresie tematyki związanej z kierunkiem studiów, przy wykorzystaniu specjalistycznej terminologii.	P7S UK
K U08	organizować pracę w zespole, współdziałać z partnerami o różnych kompetencjach w ramach zespołu oraz kierować pracą zespołu w procesie realizacji zadań z zakresu badań historycznych i upowszechniania wiedzy historycznej.	P7S UO
K U09	śledzić postęp badań w swojej dyscyplinie i obszarze zainteresowań zawodowych, samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze, rozwijać zainteresowania oraz kierować własną karierą zawodową, a także udzielać wsparcia innym osobom w tym zakresie.	P7S UU
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do		
K K01	ciągłej oceny i weryfikacji poziomu własnej wiedzy, umiejętności i kompetencji zawodowych, przyjmowania i konstruktywnego ustosunkowywania się do recenzji swej pracy naukowej i zawodowej oraz prezentowania aktywnej i krytycznej postawy wobec przekazywanych mu treści.	P7S KK
K K02	stosowania zdobytej wiedzy, kompetencji i umiejętności warsztatowych oraz metody naukowej w rozwiązywaniu różnorodnych problemów i zadań zawodowych oraz jest gotów do korzystania z opinii ekspertów w przypadkach wykraczających poza jego kompetencje.	P7S KK
K K03	uznawania znaczenia wiedzy o przeszłości w kształtowaniu tożsamości współczesnych wspólnot lokalnych, regionalnych, religijnych, narodowych, ponadnarodowych i innych; ma pogłębioną świadomość znaczenia historii dla utrzymania i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach oraz roli historyka w tym procesie.	P7S KO
K K04	podejmowania działań służących ochronie dziedzictwa historycznego i kulturowego oraz inspirowania innych do podejmowania działań służących realizacji tego celu oraz jest gotów do upowszechniania wiedzy historycznej za pomocą różnych kanałów komunikacji i wśród różnych adresatów.	P7S KO
K K05	podejmowania działań służących twórczemu wykorzystaniu wiedzy historycznej i umiejętności warsztatowych historyka w odpowiedzi na zapotrzebowanie otoczenia społecznego, w projektach społeczno- kulturowych, edukacyjnych i innych.	P7S KO
K K06	samodzielnego identyfikowania dylematów związanych z wykonywaniem zawodu oraz społeczną odpowiedzialnością historyka, rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych, standardów	P7S KR

	obowiązujących w pracy badawczej historyka i w popularyzacji wiedzy historycznej, a także do podejmowania działań na rzecz przestrzegania tych zasad przez innych.	
--	--	--

OBJAŚNIENIA

Symbol efektu uczenia się dla programu studiów tworzą:

- litera K – dla wyróżnienia, że chodzi o efekty uczenia się dla programu studiów,
- jedna z liter W, U lub K – dla oznaczenia kategorii efektów (W – wiedza, U – umiejętności, K – kompetencje społeczne),

Efekty uczenia się zdefiniowane dla specjalizacji.

Specjalizacje są dodatkowe i fakultatywne, niewliczane do 120 pkt. ECTS wymaganych do ukończenia studiów na kierunku Historia.

Nazwa specjalizacji: archiwistyka i zarządzanie dokumentacją	
Symbol efektów uczenia się zdefiniowanych dla specjalizacji	Efekty zdefiniowane dla specjalizacji
Wiedza: absolwent zna i rozumie	
SA W01	teorię, metody i standardy archiwalne stosowane w procesie opracowania archiwalnego tradycyjnego i z zastosowaniem technologii informatycznych, gromadzenia, zabezpieczania i udostępniania;
SA W02	zasady gromadzenia, zabezpieczania, przechowywania i udostępniania archiwaliów oraz prawodawstwo regulujące działalność archiwów;
SA W03	zasady opisu różnych rodzajów materiałów archiwalnych zapisanych na nośnikach tradycyjnych i cyfrowych;
SA W04	różne modele sieci archiwalnych.
Umiejętności: absolwent potrafi	

SA U01	stosować standardy archiwalne w procesie opracowania;
SA U02	gromadzić, zabezpieczać, udostępniać zasób archiwalny;
SA U03	porządkować zespoły i zbiory archiwalne zgodnie z zasadami metodyki pracy archiwalnej;
S U04	porządkować i opisywać różne rodzaje dokumentacji zgodnie ze standardami archiwistyki.
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do	
SA K01	popularyzowania zasobu archiwów;
SA K02	poszanowania standardów archiwalnych;
SA K03	propagowania i wspierania idei dialogu międzypokoleniowego opartego na przechowywaniu i wykorzystaniu archiwaliów;
SA K04	współpracy w grupie zawodowej i kierowania nią.

OBJAŚNIENIA

Symbol efektu zdefiniowanego dla specjalizacji tworzą:

- litera S – dla wyróżnienia, że chodzi o efekty zdefiniowane dla specjalizacji, litera A - dla wyróżnienia, że chodzi o efekty specjalizacji archiwistyka i zarządzanie specjalizacją,
- jedna z liter W, U lub K – dla oznaczenia kategorii efektów (W – wiedza, U – umiejętności, K – kompetencje społeczne).

Nazwa specjalizacji: popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)	
Symbol efektów uczenia się zdefiniowanych dla specjalizacji	Efekty zdefiniowane dla specjalizacji
Wiedza: absolwent zna i rozumie	
SP W01	podstawowe zjawiska i procesy w historii prasy XX w.; tytuły prasowe; najważniejsze spory intelektualne;
SP W02	różne formy dziennikarstwa prasowego i radiowego;
SP W03	konsekwencje rewolucji informatycznej; obowiązujące standardy cyfrowej humanistyki;
SP W04	przykłady wykorzystania historii w różnych systemach polityczno-społecznych; spory o miejsce historii- zwłaszcza w historii XX w. – świadomości poszczególnych narodów;
SP W05	nowoczesne techniki wystawiennicze i najnowsze projekty muzealne dotyczące historii w Polsce i na świecie.
Umiejętności: absolwent potrafi	
SP U01	rozróżnić konwencje dziennikarskie, style pisania i formy;
SP U02	zebrać materiał potrzebny do napisania tekstu dziennikarskiego;
SP U03	szybko napisać: publicystyczny tekst historyczny, tekst informacyjny, recenzję prasową, przeprowadzić i napisać wywiad prasowy;
SP U04	zebrać materiał radiowy, zmontować go, napisać radiowy tekst informacyjny;
SP U05	rozpoznawać różne formy upamiętniania oraz mechanizmy manipulacji historią.
SP U06	gromadzić materiał źródłowy potrzebny do realizacji przedsięwzięcia popularyzującego wiedzę historyczną; przygotować harmonogram prac niezbędnych do wdrożenia działania popularyzującego wiedzę historyczną.

Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do	
SP K01	manifestowania znaczenia wolnych mediów dla społeczeństwa obywatelskiego;
SP K02	kierowania się etyką dziennikarską;
SP K03	dostrzegania fałszu w instrumentalnym posługiwaniu się historią;
SP K04	współpracy w zespole dziennikarskim i wystawienniczym.

OBJAŚNIENIA

Symbol efektu zdefiniowanego dla specjalizacji tworzą:

- litera S – dla wyróżnienia, że chodzi o efekty zdefiniowane dla specjalizacji, litera P - dla wyróżnienia, że chodzi o efekty specjalizacji Popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)
- jedna z liter W, U lub K – dla oznaczenia kategorii efektów (W – wiedza, U – umiejętności, K – kompetencje społeczne).

Nazwa specjalizacji: nauczycielska	
LP	Efekty zdefiniowane dla specjalizacji <i>(uwzględniające wszystkie ogólne efekty uczenia się z rozporządzenia MNISW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11).</i>
Wiedza: absolwent zna i rozumie	
SN W01	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;
SN W02	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;
SN W03	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;

SN 04	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych;
SN W05	zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji;
SN W06	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;
SN W07	strukturę i funkcje systemu oświaty; cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji;
SN W08	podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych;
SN W09	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością;
SN W10	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie;
SN W11	procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia;
SN W12	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;
SN W13	treści nauczania przedmiotu historia albo przedmiotów historia i WOS oraz typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem;
SN W14	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu historia albo przedmiotów historia i WOS szkołach ponadpodstawowych, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;
SN W15	warsztat pracy: właściwe wykorzystanie czasu lekcji oraz doboru metod i form pracy;
SN W16	warunki dobrej współpracy i znaczenie współpracy nauczyciela z rodzicami
Umiejętności: absolwent potrafi	

SN U01	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów;
SN U02	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań dydaktycznych, wychowawczych;
SN U03	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;
SN U04	projektować i realizować programy nauczania przedmiotu historia albo przedmiotów historia i WOS z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;
SN U05	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia;
SN U06	podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania przeszłością, historią kraju i świata oraz problemami związanymi z wiedzą o społeczeństwie i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów;
SN U07	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów;
SN U08	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów;
SN U09	wykorzystywać proces udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem;
SN U10	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego;
SN U11	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;
SN U12	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych;
SN U13	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;

SN U14	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;
SN U15	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do	
SN K01	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;
SN K02	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;
SN K03	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;
SN K04	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;
SN K05	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska;
SN K06	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.

Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
<i>Seminaria</i>			X						60	8	K W01, K W02, K W03, K W8, K W10, K W11, K U01, K U02, K U03, K U04, K U06, K U08, K U09 , K K01, K K02, K K05, K K06	Historia
	Specyfika przedmiotowa i metodologiczna historii, w tym zwłaszcza zaawansowana krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego; wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwe dla tej epoki źródła oraz związany z nimi dorobek historiografii; poszukiwanie, gromadzenie, selekcjonowanie i porządkowanie źródeł historycznych, przy wykorzystaniu zaawansowanej wiedzy źródłoznawczej i nauk											

Treści programowe	pomocniczych historii; dorobek historiograficzny i aktualny stan badań dla wybranych zagadnień z danej epoki; formułowanie problemów badawczych oraz zasady doboru metod służących rozwiązaniu tych problemów; specyfika pracy w zespole badawczym; prowadzenie i podsumowywanie dyskusji naukowej; recenzja pracy naukowej i jej rola w komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej; metody samodzielnego poszerzania wiedzy; rola relacji mistrz uczeń i pracy w dialogu z promotorem i innymi uczestnikami seminarium; samoświadomość historyka i uwarunkowania własnej postawy badawczej i postaw badawczych innych osób; szczegółowe treści programowe określa prowadzący seminarium. Student uczestniczy w dwóch seminariach prowadzonych przez różnych nauczycieli akademickich.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.											
Formy pisarstwa historycznego 1								Praca własna studenta		4	K W01, K W02, K W10, K U01, K U02, K U03, K K01, K K06	Historia
Treści programowe	Praca pisemna pod kierunkiem prowadzącego jedno z seminariów, na które student uczęszcza. Wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwych dla tej epoki źródeł oraz związanego z nimi dorobku historiografii; etapy postępowania badawczego; różne typy pisarstwa naukowego i ich zastosowanie; specjalistyczna terminologia nauk historycznych właściwa dla badanej epoki i dziedziny historii i znaczenie języka jako narzędzia komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca roczna.											
Doskonalenie kompetencji	X	X		X					Co najmniej	4	K W01, K W02, K W03, K W04,	Historia

badacza epok i dziedzin historycznych									30		K W07, K W09, K U02*, K U04*, K U06*, K U09*, K K01*, K K06* * Efekty z zakresu umiejętności i kompetencji społecznych nie dotyczą wykładów.	
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Integrowanie różnych perspektyw badawczych historii (makro i mikro, ujęcia syntetyzującego i studiów przypadków), przygotowujące do stawiania nieschematycznych pytań w praktyce badawczej; złożoność procesów historycznych danej epoki oraz ich wpływ na rozwój cywilizacji europejskiej i pozaeuropejskich; struktury społeczne i główne kierunki ich przemian na tle porównawczym oraz ich ekonomiczne i kulturowe uwarunkowania; różne systemy gospodarcze w perspektywie historycznej; znaczenie czynników geograficznych, ekonomicznych i kulturowych w życiu społeczeństw w perspektywie historycznej; różnego typu źródła historyczne i ich krytyczna analiza; przemiany poglądów historiografii na temat głównych problemów historii poszczególnych epok oraz krytyczna analiza argumentacji stosowanej w dyskusjach naukowych dotyczących tych problemów; pogłębiona znajomość specjalistycznej terminologii z zakresu historii społecznej, gospodarczej, kulturowej oraz przyczyn historycznej zmienności kategorii semantycznych stosowanych w historiografii; znaczenie refleksji historycznej przy obserwacji współczesnych zjawisk z zakresu polityki, zachowań społecznych, obyczajowości, ekologii i in.; wpływ uwarunkowań historycznych na zjawiska społeczne, polityczne i kulturowe współczesności; wartość dziedzictwa historycznego dla konstruowania tożsamości współczesnych społeczeństw; znaczenie niematerialnych elementów dziedzictwa kulturowego w procesie budowania więzi społecznych; odpowiedzialność historyka w kształtowaniu postaw społecznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Teoria badań historycznych		X		X					30	4	K W04, K W06, K W08, K U02, K U04, K U09, K K02, K K06	Historia

Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Podstawy teoretyczne badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii; dyskusje naukowe dotyczące kluczowych problemów teorii badań historycznych poszczególnych epok i dziedzin historii oraz uwarunkowania historyczno-kulturowe tych dyskusji; specyfika metodologiczna badań z zakresu historii politycznej, społecznej, gospodarczej i historii kultury; związki nauk historycznych z innymi naukami, w szczególności humanistycznymi i społecznymi; zasady doboru metod badawczych odpowiednich do badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii i możliwości ich wykorzystania we własnej praktyce badawczej; analiza opracowań naukowych pod kątem zastosowanej metody badawczej i ich krytyczna ocena; definiowanie i uzasadnianie własnego stanowiska metodologicznego; standardy obowiązujące w pracy naukowej i neutralna/zaangażowana postawa badawcza.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, kolokwium, ocena ciągła aktywności.											
Doskonalenie kompetencji językowych		X		X					30	4	K W07, K U05, K U07, K K01	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; specjalistyczna terminologia historyczna i specyfika narracji historycznych w danym j. nowożytnym; analiza różnego typu tekstów naukowych z zakresu historii w danym j. nowożytnym; zasady pisania tekstów naukowych z zakresu historii w danym j. nowożytnym; świadomość roli znajomości języka obcego w komunikacji naukowej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Esej, test.											
Nauki społeczne									Co najmniej 30 godzin	6		Dyscypliny z dziedziny nauk społecznych

Treści programowe	Student wybiera zajęcia z aktualizowanej corocznie oferty zajęć ogólnouniwersyteckich. Treści programowe zgodnie z sylabusem; Cel: pogłębianie wiedzy z zakresu nauk społecznych i ich metodologii oraz kształtowanie postawy otwartości na propozycje badawcze innych nauk.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Zgodnie z sylabusem

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): co najmniej 180

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): co najmniej 690

Rok studiów: pierwszy

Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
<i>Seminaria</i>			X						60	8	K W01, K W02, K W03, K W8, K W10, K W11, K U01, K U02, K U03, K U04, K	Historia

											U06, K U08, K K01, K K02, K K05, K K06	
Treści programowe	Specyfika przedmiotowa i metodologiczna historii, w tym zwłaszcza zaawansowana krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego; wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwe dla tej epoki źródła oraz związane z nimi dorobek historiografii; poszukiwanie, gromadzenie, selekcjonowanie i porządkowanie źródeł historycznych, przy wykorzystaniu zaawansowanej wiedzy źródłoznawczej i nauk pomocniczych historii; dorobek historiograficzny i aktualny stan badań dla wybranych zagadnień z danej epoki; formułowanie problemów badawczych oraz zasady doboru metod służących rozwiązaniu tych problemów; specyfika pracy w zespole badawczym; prowadzenie i podsumowywanie dyskusji naukowej; recenzja pracy naukowej i jej rola w komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej; metody samodzielnego poszerzania wiedzy; rola relacji mistrz uczeń i pracy w dialogu z promotorem i innymi uczestnikami seminarium; samoświadomość historyka i uwarunkowania własnej postawy badawczej i postaw badawczych innych osób; szczegółowe treści programowe określa prowadzący seminarium. Student uczestniczy w dwóch seminariach prowadzonych przez różnych nauczycieli akademickich.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.											
Formy pisarstwa historycznego 2								Praca własna studenta		4	K W01, K W02, K W10, K U01, K U02, K U03, K K01, K K06	Historia
Treści programowe	Praca pisemna pod kierunkiem prowadzącego jedno z seminariów, na które student uczęszcza. Wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwych dla tej epoki źródeł oraz związanego z nimi dorobku historiografii; etapy postępowania badawczego; różne typy pisarstwa naukowego i ich zastosowanie; specjalistyczna terminologia nauk historycznych właściwa dla badanej epoki i dziedziny historii i znaczenie języka jako narzędzia											

	komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca roczna.											
Doskonaleń kompetencji badacza epok i dziedzin historycznych	X								30	2	K W01, K W02, K W03, K W04, K W07, K W09	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Integrowanie różnych perspektyw badawczych historii (makro i mikro, ujęcia syntetyzującego i studiów przypadków), przygotowujące do stawiania nieschematycznych pytań w praktyce badawczej; złożoność procesów historycznych danej epoki oraz ich wpływ na rozwój cywilizacji europejskiej i pozaeuropejskich; struktury społeczne i główne kierunki ich przemian na tle porównawczym oraz ich ekonomiczne i kulturowe uwarunkowania; różne systemy gospodarcze w perspektywie historycznej; znaczenie czynników geograficznych, ekonomicznych i kulturowych w życiu społeczeństw w perspektywie historycznej; różnego typu źródła historyczne i ich krytyczna analiza; przemiany poglądów historiografii na temat głównych problemów historii poszczególnych epok oraz krytyczna analiza argumentacji stosowanej w dyskusjach naukowych dotyczących tych problemów; pogłębiona znajomość specjalistycznej terminologii z zakresu historii społecznej, gospodarczej, kulturowej oraz przyczyn historycznej zmienności kategorii semantycznych stosowanych w historiografii; znaczenie refleksji historycznej przy obserwacji współczesnych zjawisk z zakresu polityki, zachowań społecznych, obyczajowości, ekologii i in.; wpływ uwarunkowań historycznych na zjawiska społeczne, polityczne i kulturowe współczesności; wartość dziedzictwa historycznego dla konstruowania tożsamości współczesnych społeczeństw; znaczenie niematerialnych elementów dziedzictwa kulturowego w procesie budowania więzi społecznych; odpowiedzialność historyka w kształtowaniu postaw społecznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, ocena ciągła aktywności, kolokwium.											

Źródłoznawstwo i specjalistyczne narzędzia warsztatu badawczego historyka		X		X		X			30	4	K W01, K W03, K W05, K U01, K U02, K U09, K K01, K K04	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Typologia i geografia źródeł, przyczyny ich chronologicznej i geograficznej zmienności w poszczególnych epokach oraz konsekwencje ich zróżnicowania dla procedury interpretacyjnej; metody i zaawansowane narzędzia krytyki różnych typów źródeł historycznych w procesie badawczym, w tym specjalistyczne narzędzia nauk pomocniczych historii właściwe dla poszczególnych epok (epigrafika, paleografia, neografia, dyplomatyka, kodykologia, sfragistyka, chronologia, heraldyka, numizmatyka, prasoznawstwo, filmoznawstwo i in.) oraz nauk z pogranicza dziedzin wykorzystywanych w historii (np. statystyka, demografia historyczna, geografia historyczna i in.); wybrane narzędzia cyfrowej analizy danych źródłowych; znajomość specjalistycznej terminologii nauk pomocniczych historii; nowoczesne narzędzia utrwalania, przekazywania i analizy źródeł historycznych oraz wizualizacji danych historycznych, w tym narzędzia cyfrowe; wyzwania techniczne i badawcze związane z opracowywaniem nowych typów źródeł (np. źródła cyfrowe, masowe); specyfika języka źródeł i ich zmienność w czasie, ze szczególnym uwzględnieniem języków starożytnych (np. łacina, greka, języki starożytne Bliskiego Wschodu); instytucje ochrony dziedzictwa historycznego i inne podmioty sprawujące pieczę nad zasobami źródłowymi; metody samodzielnego doskonalenia warsztatu badawczego historyka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt, kolokwium, ocena ciągła aktywności, praca pisemna											
Teoria badań historycznych		X		X					30	4	K W04, K W06, K W08, K U02, K U04, K U09, K K02, K K06	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Podstawy teoretyczne badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii; dyskusje naukowe dotyczące kluczowych problemów teorii badań historycznych poszczególnych epok i dziedzin historii oraz uwarunkowania historyczno-kulturowe tych dyskusji; specyfika metodologiczna badań z zakresu historii politycznej, społecznej, gospodarczej i historii kultury; związki nauk historycznych z innymi naukami, w szczególności humanistycznymi i społecznymi; zasady doboru metod badawczych odpowiednich do											

	badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii i możliwości ich wykorzystania we własnej praktyce badawczej; analiza opracowań naukowych pod kątem zastosowanej metody badawczej i ich krytyczna ocena; definiowanie i uzasadnianie własnego stanowiska metodologicznego; standardy obowiązujące w pracy naukowej i neutralna/zaangażowana postawa badawcza.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, kolokwium, ocena ciągła aktywności.											
Doskonalenie kompetencji językowych		X		X					30	4	K W07, K U05, K U07, K K01	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; specjalistyczna terminologia historyczna i specyfika narracji historycznych w danym j. nowożytnym; analiza różnego typu tekstów naukowych z zakresu historii w danym j. nowożytnym; zasady pisania tekstów naukowych z zakresu historii w danym j. nowożytnym; świadomość roli znajomości języka obcego w komunikacji naukowej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Esej, test.											
Doskonalenie kompetencji w zakresie technologii informacyjnej i komunikacji naukowej		X							30	4	K W07, K W10, K U01, K U03; K U05, K U06, K K01, K K06	Historia

Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Gatunki pisarstwa historycznego i specyfika stylu naukowego; sposoby konstruowania różnych wypowiedzi naukowych i popularnonaukowych; w tym z zastosowaniem zaawansowanych technik komunikacyjno-informacyjnych; błędy popełniane w tworzeniu wypowiedzi ustnych i pisemnych; znaczenie konstruktywnych recenzji jako elementu pracy badawczej; samodzielne tworzenie różnych tekstów naukowych i popularnonaukowych oraz krytyczna ich ocena; zasady redakcji i korekty tekstu naukowego; sztuka argumentacji; występowanie w dyskusji naukowej w różnych rolach, planowanie i konstruowanie złożonych wypowiedzi ustnych na tematy specjalistyczne z wykorzystaniem zasad retoryki oraz narzędzi wizualizacji danych; ocena wypowiedzi innych zgodnie z zasadami obowiązującymi w polemice naukowej; metody samodzielnego doskonalenia kompetencji komunikacyjnych.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt, praca pisemna, prezentacja.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 210

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): co najmniej 690

Informacje dodatkowe:

Studenci, którzy nie ukończyli studiów I stopnia na kierunku Historia, muszą w czasie pierwszego roku zaliczyć zajęcia uzupełniające z programu studiów na kierunku Historia I stopnia w wymiarze:

- **Wstęp do badań historycznych – ćwiczenia – 30 godz.**
- **Nauki pomocnicze historii z wybranej epoki – ćwiczenia – 30 godz.**
- **Węzłowe problemy wybranej epoki historycznej (do wyboru: średniowiecze, nowożytność, XIX w., XX w. (Egzamin typu B z wybranej epoki))**

Rok studiów: drugi

Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Seminaria			X						60	8	K W01, K W02, K W03, K W8, K W10, K W11, K U01, K U02, K U03, K U04, K U06, K U08, K K01, K K02, K K05, K K06	Historia
Treści programowe	Specyfika przedmiotowa i metodologiczna historii, w tym zwłaszcza zaawansowana krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego; wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwe dla tej epoki źródła oraz związany z nimi dorobek historiografii; poszukiwanie, gromadzenie, selekcjonowanie i porządkowanie źródeł historycznych, przy wykorzystaniu zaawansowanej wiedzy źródłoznawczej i nauk pomocniczych historii; dorobek historiograficzny i aktualny stan badań dla wybranych zagadnień z danej epoki; formułowanie problemów badawczych oraz zasady doboru metod służących rozwiązaniu tych problemów; specyfika pracy w zespole badawczym; prowadzenie i podsumowywanie dyskusji naukowej; recenzja pracy naukowej i jej rola w komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej; metody samodzielnego poszerzania wiedzy; rola relacji mistrz uczeń i pracy w dialogu z promotorem i innymi uczestnikami seminarium; samoświadomość historyka i uwarunkowania własnej postawy badawczej i postaw badawczych innych osób; szczegółowe treści programowe określa prowadzący seminarium.											

	Student uczestniczy w dwóch seminariach prowadzonych przez różnych nauczycieli akademickich.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.											
Węzłowe problemy wybranego obszaru lub dziedziny badań historycznych								Praca własna studenta		6	K W01, K W03, K W04, K U04, K U09, K K01	Historia
Treści programowe	Ogólna i szczegółowa, wieloaspektowa wiedza na temat wybranego przez studenta jako wiodący obszaru badawczego (epoki lub/i dziedziny historycznej); zintegrowanie i pogłębienie wiedzy związanej z tematyką pracy magisterskiej; metody samodzielnego rozszerzania wiedzy i planowania własnej pracy; konstruowanie złożonych wypowiedzi ustnych o charakterze naukowym.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny.											
Doskonalenie kompetencji badacza epok i dziedzin historycznych	X	X		X					Co najmniej 60	8	K W01, K W02, K W03, K W04, K W07, K W09, K U02*, K U04*, K U06*, K U09*, K K01*, K K06*	Historia
											* Efekty z zakresu umiejętności i kompetencji społecznych nie dotyczą wykładów.	

Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Integrowanie różnych perspektyw badawczych historii (makro i mikro, ujęcia syntetyzującego i studiów przypadków), przygotowujące do stawiania nieschematycznych pytań w praktyce badawczej; złożoność procesów historycznych danej epoki oraz ich wpływ na rozwój cywilizacji europejskiej i pozaeuropejskich; struktury społeczne i główne kierunki ich przemian na tle porównawczym oraz ich ekonomiczne i kulturowe uwarunkowania; różne systemy gospodarcze w perspektywie historycznej; znaczenie czynników geograficznych, ekonomicznych i kulturowych w życiu społeczeństw w perspektywie historycznej; różnego typu źródła historyczne i ich krytyczna analiza; przemiany poglądów historiografii na temat głównych problemów historii poszczególnych epok oraz krytyczna analiza argumentacji stosowanej w dyskusjach naukowych dotyczących tych problemów; pogłębiona znajomość specjalistycznej terminologii z zakresu historii społecznej, gospodarczej, kulturowej oraz przyczyn historycznej zmienności kategorii semantycznych stosowanych w historiografii; znaczenie refleksji historycznej przy obserwacji współczesnych zjawisk z zakresu polityki, zachowań społecznych, obyczajowości, ekologii i in.; wpływ uwarunkowań historycznych na zjawiska społeczne, polityczne i kulturowe współczesności; wartość dziedzictwa historycznego dla konstruowania tożsamości współczesnych społeczeństw; znaczenie niematerialnych elementów dziedzictwa kulturowego w procesie budowania więzi społecznych; odpowiedzialność historyka w kształtowaniu postaw społecznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Źródłoznawstw o i specjalistyczne narzędzia warsztatu badawczego historyka		X		X		X			30	4	K W01, K W03, K W05, K U01, K U02, K U09, K K01, K K04	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Typologia i geografia źródeł, przyczyny ich chronologicznej i geograficznej zmienności w poszczególnych epokach oraz konsekwencje ich zróżnicowania dla procedury interpretacyjnej; metody i zaawansowane narzędzia krytyki różnych typów źródeł historycznych w procesie badawczym, w tym specjalistyczne narzędzia nauk pomocniczych historii właściwe dla poszczególnych epok (epigrafika, paleografia, neografia, dyplomatyka, kodykologia, sfragistyka, chronologia, heraldyka, numizmatyka, prasoznawstwo, filmoznawstwo i in.) oraz nauk z pogranicza dziedzin wykorzystywanych w historii (np. statystyka, demografia historyczna, geografia historyczna i in.); wybrane narzędzia cyfrowej analizy danych źródłowych; znajomość specjalistycznej terminologii nauk pomocniczych historii; nowoczesne narzędzia utrwalania, przekazywania i analizy źródeł historycznych oraz wizualizacji danych historycznych, w tym narzędzia cyfrowe; wyzwania techniczne i badawcze związane z opracowywaniem nowych											

	typów źródeł (np. źródła cyfrowe, masowe); specyfika języka źródeł i ich zmienność w czasie, ze szczególnym uwzględnieniem języków starożytnych (np. łacina, greka, języki starożytne Bliskiego Wschodu); instytucje ochrony dziedzictwa historycznego i inne podmioty sprawujące pieczę nad zasobami źródłowymi; metody samodzielnego doskonalenia warsztatu badawczego historyka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt, kolokwium, ocena ciągła aktywności, praca pisemna											
Teoria badań historycznych		X		X					30	4	K W04, K W06, K W08, K U02, K U04, K U09, K K02, K K06	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Podstawy teoretyczne badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii; dyskusje naukowe dotyczące kluczowych problemów teorii badań historycznych poszczególnych epok i dziedzin historii oraz uwarunkowania historyczno-kulturowe tych dyskusji; specyfika metodologiczna badań z zakresu historii politycznej, społecznej, gospodarczej i historii kultury; związki nauk historycznych z innymi naukami, w szczególności humanistycznymi i społecznymi; zasady doboru metod badawczych odpowiednich do badań nad poszczególnymi epokami i dziedzinami historii i możliwości ich wykorzystania we własnej praktyce badawczej; analiza opracowań naukowych pod kątem zastosowanej metody badawczej i ich krytyczna ocena; definiowanie i uzasadnianie własnego stanowiska metodologicznego; standardy obowiązujące w pracy naukowej i neutralna/zaangażowana postawa badawcza.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, kolokwium, ocena ciągła aktywności.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): co najmniej 180

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): co najmniej 690

Rok studiów: drugi

Semestr: czwarty

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Seminaria			X						60	8	K W01, K W02, K W03, K W8, K W10, K W11, K U01, K U02, K U03, K U04, K U06, K U08, K K01, K K02, K K05, K K06	Historia
Treści programowe	Specyfika przedmiotowa i metodologiczna historii, w tym zwłaszcza zaawansowana krytyka źródeł, wnioskowanie historyczne oraz etapy postępowania badawczego; wybrane aspekty dziejów danej epoki lub wybranego obszaru badawczego, właściwe dla tej epoki źródła oraz związany z nimi dorobek historiografii; poszukiwanie, gromadzenie, selekcjonowanie i porządkowanie źródeł historycznych, przy wykorzystaniu zaawansowanej wiedzy źródłoznawczej i nauk pomocniczych historii; dorobek historiograficzny i aktualny stan badań dla wybranych zagadnień z danej epoki; formułowanie problemów badawczych oraz zasady doboru metod służących rozwiązaniu tych problemów; specyfika pracy w zespole badawczym; prowadzenie i podsumowywanie dyskusji naukowej; recenzja pracy naukowej i jej rola w komunikacji naukowej; problemy etyczne związane z badaniem danego zagadnienia; standardy obowiązujące w pracy naukowej, w tym zasady ochrony własności intelektualnej; metody samodzielnego poszerzania wiedzy; rola relacji mistrz uczeń i pracy w dialogu z promotorem i innymi uczestnikami seminarium; samoświadomość historyka i uwarunkowania własnej postawy badawczej i postaw badawczych innych osób; szczegółowe treści programowe określa prowadzący seminarium.											

	Student uczestniczy w dwóch seminariach prowadzonych przez różnych nauczycieli akademickich.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.											
Laboratorium pracy magisterskiej								Praca własna studenta		14	K W01, K W02, K W03, K W05, K W07, K W10, K W11, K U01, K U02, K U03, K U04, K U05, K U06, K K01, K K05, K K06	Historia
Treści programowe	Proces przygotowania pracy magisterskiej weryfikuje m.in. umiejętność samodzielnej, jedynie ukierunkowanej i monitorowanej przez opiekuna, pracy badawczej studenta. Wspólna praca nad tekstem odbywa się w trybie indywidualnych warsztatów z promotorem poza godzinami zajęć seminaryjnych, według harmonogramu ustalonego przez kierującego pracą dyplomową. Uwarunkowania i złożone zależności między wybranymi zjawiskami i procesami danej epoki historycznej lub dziedziny historii; szczegółowa typologia i geografia źródeł związanych z tematyką pracy; literatura przedmiotu związaną z tematyką pracy; zaawansowane narzędzia nauk pomocniczych historii niezbędne do przeprowadzenia krytyki źródeł stanowiących podstawę pracy; samodzielne planowanie i przeprowadzenie kwerendy bibliograficznej i źródłowej związanej z tematem pracy, także w instytucjach ochrony dziedzictwa historycznego; samodzielne projektowanie etapów postępowania badawczego; wieloaspektowa krytyka źródeł stanowiących podstawę pracy; dobór metod badawczych odpowiednio do zakresu tematycznego pracy; samodzielne formułowanie złożonych pytań badawczych oraz formułowanie złożonych hipotez badawczych i ich weryfikowanie; krytyczna analiza stanu badań nad problematyką podejmowaną w pracy; odpowiedź na recenzje przy użyciu argumentacji zgodnej z zasadami polemiki naukowej; znaczenie pracy badawczej historyka dla otoczenia społecznego; standardy etyczne pracy historyka oraz zasady ochrony własności intelektualnej.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, egzamin magisterski.											

Doskonalenie kompetencji badacza epok i dziedzin historycznych	X	X		X					Co najmniej 30	4	K W01, K W02, K W03, K W04, K W07, K W09, K U02*, K U04*, K U06*, K U09*, K K01*, K K06*	Historia
											* Efekty z zakresu umiejętności i kompetencji społecznych nie dotyczą wykładów.	
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Integrowanie różnych perspektyw badawczych historii (makro i mikro, ujęcia syntetyzującego i studiów przypadków), przygotowujące do stawiania nieschematycznych pytań w praktyce badawczej; złożoność procesów historycznych danej epoki oraz ich wpływ na rozwój cywilizacji europejskiej i pozaeuropejskich; struktury społeczne i główne kierunki ich przemian na tle porównawczym oraz ich ekonomiczne i kulturowe uwarunkowania; różne systemy gospodarcze w perspektywie historycznej; znaczenie czynników geograficznych, ekonomicznych i kulturowych w życiu społeczeństw w perspektywie historycznej; różnego typu źródła historyczne i ich krytyczna analiza; przemiany poglądów historiografii na temat głównych problemów historii poszczególnych epok oraz krytyczna analiza argumentacji stosowanej w dyskusjach naukowych dotyczących tych problemów; pogłębiona znajomość specjalistycznej terminologii z zakresu historii społecznej, gospodarczej, kulturowej oraz przyczyn historycznej zmienności kategorii semantycznych stosowanych w historiografii; znaczenie refleksji historycznej przy obserwacji współczesnych zjawisk z zakresu polityki, zachowań społecznych, obyczajowości, ekologii i in.; wpływ uwarunkowań historycznych na zjawiska społeczne, polityczne i kulturowe współczesności; wartość dziedzictwa historycznego dla konstruowania tożsamości współczesnych społeczeństw; znaczenie niematerialnych elementów dziedzictwa kulturowego w procesie budowania więzi społecznych; odpowiedzialność historyka w kształtowaniu postaw społecznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Test, ocena ciągła aktywności, kolokwium.											

Źródłoznawstwo o i specjalistyczne narzędzia warsztatu badawczego historyka		X		X		X			30	4	K W01, K W03, K W05, K U01, K U02, K U09, K K01, K K04	Historia
Treści programowe	Grupa zajęć do wyboru przez studenta z aktualizowanej corocznie oferty WH. Typologia i geografia źródeł, przyczyny ich chronologicznej i geograficznej zmienności w poszczególnych epokach oraz konsekwencje ich zróżnicowania dla procedury interpretacyjnej; metody i zaawansowane narzędzia krytyki różnych typów źródeł historycznych w procesie badawczym, w tym specjalistyczne narzędzia nauk pomocniczych historii właściwe dla poszczególnych epok (epigrafika, paleografia, neografia, dyplomatyka, kodykologia, sfragistyka, chronologia, heraldyka, numizmatyka, prasoznawstwo, filmoznawstwo i in.) oraz nauk z pogranicza dziedzin wykorzystywanych w historii (np. statystyka, demografia historyczna, geografia historyczna i in.); wybrane narzędzia cyfrowej analizy danych źródłowych; znajomość specjalistycznej terminologii nauk pomocniczych historii; nowoczesne narzędzia utrwalania, przekazywania i analizy źródeł historycznych oraz wizualizacji danych historycznych, w tym narzędzia cyfrowe; wyzwania techniczne i badawcze związane z opracowywaniem nowych typów źródeł (np. źródła cyfrowe, masowe); specyfika języka źródeł i ich zmienność w czasie, ze szczególnym uwzględnieniem języków starożytnych (np. łacina, greka, języki starożytne Bliskiego Wschodu); instytucje ochrony dziedzictwa historycznego i inne podmioty sprawujące pieczę nad zasobami źródłowymi; metody samodzielnego doskonalenia warsztatu badawczego historyka.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Projekt, kolokwium, ocena ciągła aktywności, praca pisemna											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): co najmniej 120

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): co najmniej 690

Zajęcia lub grupy zajęć w ramach specjalizacji przypisane do danego etapu studiów.

SPECJALIZACJE SĄ DODATKOWE I FAKULTATYWNE

Specjalizacje zawodowe oferowane przez WH stanowią ofertę dodatkową, fakultatywną, niewliczaną do 120 pkt ECTS wymaganych do ukończenia studiów.

Specjalizacja - Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją												
Teoria archiwalna		X							30	3	SA W01, SA W02, SA W04, SA U01, SA K02, SA K04	Historia
Treści programowe	Teoria archiwalna – przedmiot i metody badania, terminologia archiwalna, problemy stosowania pojęcia zespołu archiwalnego i zasad proveniencji i pertynencji terytorialnej, teorie gromadzenia archiwaliów, archiwum historyczne jako instytucja, modele organizacji archiwów historycznych, sieć archiwów w Polsce, problemy klasyfikacji archiwów, teorie dostępu i udostępniania archiwaliów w archiwum historycznym – formuła archiwum otwartego, archiwa historyczne w przestrzeni publicznej, archiwum historyczne a społeczeństwo nowoczesne, archiwum w sieci instytucji dziedzictwa kulturowego, zasób archiwalny jako składnik dziedzictwa kulturowego.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Prawo archiwalne	X								15	1	SA W02, SA U02, SA K02	Historia
Treści programowe	Prawodawstwo regulujące zasady działania archiwów historycznych, gromadzenie i udostępnianie, ograniczenia dostępu do zasobu, problemy publiczności i prywatności.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Metodyka archiwalna. Problemy ogólne: środowisko tradycyjne i cyfrowe					X				30	3	SA W01, SA W02, SA W03, SA U03, SA U04, SA K02, SA K04	Historia
Treści programowe	Metodyka archiwalna – przedmiot i metody badania, pojęcie opracowywania archiwalnego, etapy i metody opracowania, standardy opracowania archiwalnego, standardy opisu archiwalnego, zastosowanie technologii informatycznych w opracowaniu archiwalnym, tworzenie pomocy archiwalnych w systemie klasycznym i elektronicznym – przewodniki po narodowym zasobie archiwalnym, państwowym zasobie archiwalnym, zespole, przewodniki tematyczne, inwentarze w formie klasycznej i elektronicznej, spisy zespołów w formie baz danych, tematyczne bazy danych, sumariusze, repertoria, opracowanie archiwów osobistych, dokumentacji technicznej, fotografii, nagrania, filmu, materiałów telewizyjnych, druków ulotnych, inne nowe problemy pojawiające się w trakcie rozwoju tej dziedziny wiedzy, zasady działania systemów teleinformatycznych, metadane w systemach teleinformatycznych, praktyczne ćwiczenia w ich stosowaniu, inne nowe problemy pojawiające się w trakcie rozwoju tej dziedziny wiedzy.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Historia ustroju i instytucji	X								30	2	SA W02, SA W04, SA U03, SA U04, SA K02	Historia

Treści programowe	Modele ustrojowe od średniowiecza po wiek XIX i pierwsza poł. XX w., klasyfikacja instytucji od średniowiecza do XIX w. i pierwszą poł. XX w., czynniki wpływające na ewolucję ustrojów i instytucji, instytucje w systemach ustrojowych, instytucje administracyjne, sądowe, gospodarcze, wojskowe, kulturalne, naukowe, oświatowe.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Historia form i systemów kancelaryjnych		X							30	3	SA W02, SA U01, SA U02, SA K02, SA K03	Historia
Treści programowe	Kancelaria odbiorcy, kancelaria wystawcy, kancelaria okresu księgi wpisów – kancelaria królewska, miejska, sądowa, kościelna, kancelaria akt czynności, kancelaria akt spraw, systemy kancelaryjne na ziemiach polskich w XIX w., kancelaria bezdziennikowa, obieg dokumentacji, formularz dokumentu, rodzaje dokumentacji.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 12

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 135

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 390

Rok studiów: pierwszy

Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją												
Metodyka archiwalna. Wybrane problemy szczegółowe		X							30	3	SA W01, SA W03, SA U01, SA U03, SA U04, SA K03	Historia
Treści programowe	Problemy opracowania wybranych rodzajów archiwaliów – dokumenty pergaminowe i papierowe, pieczęcie, akta księgi wpisów (kancelaria królewska, sądowa, miejska), archiwalia rodzinno-majątkowe, archiwalia kartograficzne, problemy wyodrębniania zespołu, nadawania układu wewnętrznego (systematyzacji), wyboru standardu i poziomu informacyjnego, opisu wybranych rodzajów archiwaliów, inne nowe problemy pojawiające się w trakcie rozwoju dziedziny wiedzy.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											

Archiwa na świecie		X							15	1,5	SA W01, SA W04, SA U01, SA U04, SA K02	Historia
Treści programowe	Historia i organizacja sieci archiwów amerykańskich, francuskich, brytyjskich, niemieckich, rosyjskich, archiwa w sieci – prezentacja archiwum, bazy danych, dokumenty online.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Zabezpieczenie archiwaliów		X							15	1,5	SA W02, SA W03, SA U02, SA K02	Historia
Treści programowe	Podstawowe zasady zabezpieczania archiwaliów, budownictwo archiwalne, wyposażenie magazynów, standardy przechowywania i zabezpieczania różnych rodzajów archiwaliów.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											
Paleografia i neografia				X					30	3	SA W02, SA W03, SA U01, SA U03, SA U04, SA K02	Historia
Treści programowe	Ewolucja pisma od średniowiecza po wiek XX., normalizacja zasad gramatyki i ortografii, pismo łacińskie, gotyckie, angielskie i francuskie, pismo polskie pochyle, pismo prostopadłe, neografia gotycka, paleografia ruska (neografia gotycka i paleografia ruska tylko w przypadku znajomości przez studentów języka niemieckiego i rosyjskiego).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 9

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 390

Rok studiów: drugi

Semestr: trzeci

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją												
Archiwum elektroniczne					X				15	1,5	SA W01, SA W03, SA U01, SA U03, SA K02	Historia
Treści programowe	Naturalny dokument elektroniczny i odwzorowanie cyfrowe, problemy digitalizacji archiwaliów, wybór i standaryzacja formatów i nośników cyfrowych, problemy digitalizacji różnych rodzajów archiwaliów – dokumentacja aktowa, różne rodzaje dokumentacji nieaktowej, problemy metadanych dokumentów skanowanych w kontekście wyszukiwania i udostępniania, problemy przechowywania.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium											
Historia archiwów	X								15	1	SA W04, SA K02	Historia

Treści programowe	Archiwum odbiorcy i wystawcy, archiwum w kancelarii okresu księgi wpisów, archiwum jako odrębna instytucja o specyficznych kompetencjach, archiwa na ziemiach polskich w XIX wieku – Królestwo Polskie, zabór pruski, zabór austriacki, archiwa w Polsce Niepodległej, archiwa PRL.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.										
Edytorstwo źródeł historycznych		X						15	1,5	SA U02, SA K02, SA K03, SA W01	Historia
Treści programowe	Standardy edycji źródłowych, problemy normalizacji wydawnictw źródłowych, teorie edytorskie, klasyfikacja wydawnictw źródłowych, problem wyboru podstawy wydania, etapy powstania wydawnictw źródłowych.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, kolokwium.										
Praktyka archiwalna							X	120	5	SA W01, SA W02, SA U01, SA U02, SA U03, SA U04	Historia
Treści programowe	Zastosowanie wiedzy z zakresu archiwistyki w pracach i działalności archiwalnej różnych typów archiwów; rozszerzenie wiedzy o podstawowych pojęciach archiwalnych, w aspekcie praktycznym, o zastosowaniu pojęcia zespołu archiwalnego w działalności archiwalnej, poznanie różnych rodzajów zespołów archiwalnych, typów archiwów, form działalności archiwalnej, rodzajów archiwaliów i dokumentacji, praktycznych problemów gromadzenia zasobu archiwalnego, stosowaniu różnych metod opracowania archiwalnego, modeli opisu archiwalnego, praktycznych problemów tworzenia inwentarzy w formie elektronicznej i klasycznej, w tym w systemie teleinformatycznym ZoSIA i innych systemach spełniających wymagania Ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami, praktycznych problemów tworzenia pomocy archiwalnych w formie klasycznej i elektronicznej oraz ewidencjonowania materiałów archiwalnych, w tym wykorzystania w tym procesie systemów teleinformatycznych, praktycznych problemów stosowania prawa archiwalnego, działania archiwum jako instytucji, udostępniania archiwaliów i dokumentacji, informacji i popularyzacji zasobu archiwum, edycji materiałów archiwalnych; zapoznanie się z kierunkami badań prowadzonych w archiwum, społecznymi funkcjami archiwum, praktycznymi problemami przechowywania zasobu archiwalnego, stosowania rzeczowych wykazów akt w zarządzaniu dokumentacją. Praktyki zawodowe realizowane są w następujących formach: a. praktyka w placówkach UW prowadzących działalność archiwalną zgodną ze standardami obowiązującymi w archiwach polskich zapisanych w Ustawie o narodowym zasobie										

	archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; b. praktyka w podmiotach zewnętrznych stosujących standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; c. praca zawodowa odpowiadająca standardom zapisanym w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Miejscem odbywania praktyk są przede wszystkim: działy kształtowania zasobu, nadzoru i gromadzenia archiwów państwowych (definitywnych); działy kształtowania zasobu, nadzoru i gromadzenia archiwów niepaństwowych (definitywnych) stosujących standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami; archiwa zakładowe instytucji państwowych i samorządowych, składnice akt instytucji państwowych i samorządowych, stanowiska ds. archiwalnych, stanowiska ds. zarządzania dokumentacją, koordynatorzy czynności archiwalnych w instytucjach państwowych i niepaństwowych; archiwa zakładowe i składnice akt instytucji niepaństwowych stosujące standardy zapisane w Ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Wymagane jest odbycie 60 godz. praktyk przygotowujących do pracy w archiwum historycznym oraz 60 godz. poświęconych przygotowaniu do pracy w archiwum zakładowym. Opiekunowie praktyk w instytucji, w której odbywa się praktyka, muszą spełniać jedno z następujących kryteriów: a. ukończone studia wyższe kierunku archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; b. ukończona specjalizacja archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; c. ukończone studia podyplomowe archiwistyka i zarządzanie dokumentacją; d. co najmniej pięcioletni staż pracy w archiwum działającym zgodnie ze standardami Ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, 1983, ze zmianami. Praktyka zaliczana jest przez KJD na podstawie propozycji zaliczenia i oceny przedstawionej przez opiekuna praktyk.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dziennik praktyk i sprawozdanie; opinia opiekuna praktyk w instytucji, w której odbywa się praktyka.											
Węzłowe problemy archiwistyki i zarządzania dokumentacją								Pra ca wła sna stu den ta		3	SA W01, SA W02, SA W03, SA W04, SA U03, SA U04, SA K01, SA K02	Historia
Treści programowe	Student przygotowuje samodzielnie wskazane przez egzaminatora zagadnienia na podstawie lektur wskazanych przez egzaminatora.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin ustny											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 12

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 165

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 390

Specjalizacja: Popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)												
Historia prasy w XX w.		X							30	2	SP W01, SP W02, SP U05, SP K01	Historia/Nauka o komunikacji społecznej o mediach

Treści programowe	Poznanie prasy i dziennikarstwa jako takiego, rola prasy w najważniejszych debatach czy kampaniach politycznych; prasa polska do 1939 r. i w Polsce Ludowej, najważniejsze tytuły prasowe.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności; esej.											
Warsztaty dziennikarskie						X			30	3	SP W02, SP W03, SP U01, SP U02, SP U03, SP K02, SP K04	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Omawianie różnych form dziennikarskich: recenzja, felieton, tekst popularnonaukowy o tematyce historycznej, artykuł w tabloidzie, artykuł do działu stołecznego, relacja sportowa, reportaż, wywiad, specyficzne rodzaje dziennikarstwa: kobiece, branżowe etc.; nauka pisania: recenzji, relacji sportowej etc. – na początku krótkiego i łatwego tekstu, z upływem czasu coraz bardziej wymagającego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.											
Nowe media				X					30	3	SP W02, SP W03, SP U01, SP U03, SP U06, SP K01, SP K02, SP K04	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Aktualne trendy w edukacji i wykorzystaniu nowych mediów w nauce; praktycznych ćwiczeniach z prac redakcyjnych, z naciskiem na publikowanie w Internecie: prowadzenie bloga, tworzenie treści multimedialnych, edycja wiki etc.; korzystanie z cyfrowych baz danych;											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, projekt.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 8

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90 (bez praktyk)

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 330 (w tym 90 godz. praktyk)

Rok studiów: pierwszy

Semestr: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)												
Polityka historyczna		X							30	3	SP W04, SP U05, SP K01, SP K03	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Miejsce historii - zwłaszcza historii XX w. - w świadomości poszczególnych narodów europejskich i jej wpływ na relacje międzynarodowe; „polityka historyczna” i przykłady jej wykorzystania, spory o historię; najważniejsze strategii narracyjne.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena aktywności, praca pisemna;											

Warsztaty dziennikarskie						X			30	3	SP W02, SP W03, SP U01, SP U02, SP U03, SP K02	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Omawianie różnych form dziennikarskich: recenzja, felieton, tekst popularnonaukowy o tematyce historycznej, artykuł w tabloidzie, artykuł do działu stołecznego, relacja sportowa, reportaż, wywiad, specyficzne rodzaje dziennikarstwa: kobiece, branżowe etc.; nauka pisania: recenzji, relacji sportowej etc. – na początku krótkiego i łatwego tekstu, z upływem czasu coraz bardziej wymagającego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.											
Narracje popularyzatorskie		X							30	1	SP W02, SP W04, SP U01, SP U03, SP K04	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Pokazanie, że można pisać książki, artykuły i eseje historyczne poprawne pod względem naukowym, a równocześnie porywające swoją narracją i stylem; czytanie i analizowanie pod względem formy, techniki pisarskiej, konstrukcji i wykorzystanych źródeł najciekawszych i najlepiej napisanych tekstów historycznych, takich autorów jak Jerzy Stempowski, Ryszard Kapuściński, Golo Mann, Peter Burke, Tom Segev czy Tony Judt.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.											
Nowe techniki muzealne		X							30	2	SP W05, SP U05, SP U06, SP K 04	Historia/Nauki o kulturze i sztuce
Treści programowe	Specyfika narracji muzealnej, nowoczesne techniki wystawiennicze oraz możliwości, jakie daje muzeum jako narzędzie edukacji; krytyczna analiza ekspozycji muzealnych; panorama polskich i europejskich muzeów i miejsc pamięci oraz najciekawsze placówki muzealne w kraju i zagranicą;											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.											

Warsztaty radiowe						X			30	3	SP W02, SP W03, SP U04, SP U05, SP K04	Historia/ Nauka o komunikacji społecznej o mediach
Treści programowe	Wypracowanie umiejętności polegających na zbieraniu materiału radiowego, montażu, napisaniu radiowego tekstu informacyjnego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena ciągła aktywności, samodzielne przygotowanie materiału radiowego.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 12

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 150 (bez praktyk)

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 330 (w tym 90 godz. praktyk)

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy lub drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla specjalizacji	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
przedmioty właściwe dla dodatkowej specjalizacji: Popularyzacja historii (z elementami dziennikarstwa)												
Praktyka zawodowa								X	90	3	SP W02, SP U02, SP U03, SP U04, SP U06, SP K 04	Historia/ Nauka o komunikacji

												społecznej o mediach
Treści programowe	Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną i zakresem działania wybranej instytucji zajmującej się popularyzacją wiedzy historycznej, adresatami działań popularyzujących wiedzę historyczną, podejmowanych w wybranej instytucji; specyfiką pracy w co najmniej dwóch komórkach/zespołach/sekcjach/działach/itp. wybranej instytucji, podejmujących działania bezpośrednio związane z popularyzacją wiedzy historycznej; gromadzenie materiału źródłowego potrzebnego do realizacji danego przedsięwzięcia popularyzującego wiedzę historyczną zgodnie z wytycznymi przełożonego; przygotowanie harmonogramu prac niezbędnych do wdrożenia działania popularyzującego wiedzę historyczną; zapoznanie się w stopniu podstawowym z narzędziami informatycznymi wykorzystywanymi w wybranej instytucji w działaniach popularyzujących wiedzę historyczną. Praktyki zawodowe realizowane są w następujących formach: a. praktyka w placówkach UW: Muzeum UW; b. praktyka w podmiotach zewnętrznych (muzea; redakcje). Opiekun praktyk z Wydziału Historycznego weryfikuje i zatwierdza miejsce odbywania praktyki. Praktyka zaliczana jest przez KJD na podstawie propozycji zaliczenia i oceny przedstawionej przez opiekuna praktyk.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Sprawozdanie, opinia opiekuna praktyk w instytucji, w której odbywała się praktyka.											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 3

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 330 (w tym 90 godz. praktyk)

Specjalizacja: nauczycielska

UWAGA!

Student może uzyskać przygotowanie do nauczania **Wiedzy o społeczeństwie (WOS) jako kolejnego przedmiotu**, jeśli zrealizuje dodatkowe przedmioty, oznaczone gwiazdką w tabeli „Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów” (zob. niżej)

Program zgodny z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela z dn. 25 lipca 2019 roku.

Absolwent studiów II stopnia na kierunku Historia, który zrealizował pełen program specjalizacji nauczycielskiej (na studiach I i II stopnia na kierunku historia) uzyskuje uprawnienia do wykonywania zawodu nauczyciela historii albo historii i WOS we wszystkich typach szkół (Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 25 lipca 2019 r., w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, Dz.U. z dn. 2.08.2019, poz. 1450, § I, pkt 1.1).

Specjalizację nauczycielską na studiach II stopnia – przygotowanie pedagogiczne do nauczania pierwszego przedmiotu: **Historia** oraz przedmiotu dodatkowego: **Wiedza o społeczeństwie** – mogą realizować:

1. absolwenci studiów I stopnia na kierunku Historia, którzy;
2. ukończyli specjalizację nauczycielską na studiach I stopnia przygotowującą do nauczania przedmiotu historia lub dwóch przedmiotów: historia i WOS.

Rok studiów: pierwszy

Semestr: pierwszy (szósty specjalizacji)

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Pedagogika – warsztaty zintegrowane						X			30	2	B	B.2.W2; B.2.W3; B.2.U3; B.2.U6; B.2.K1; B.2.K2; B.2.K3; B.2.K4

Treści programowe	Celem zajęć zintegrowanych z realizacją praktyk zawodowych jest przygotowanie do dokonywania refleksji pedagogicznej w wyniku krytycznej analizy praktyki edukacyjnej z wykorzystaniem zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu podstaw wychowania i różnych aspektów pracy nauczyciela w szkole ponadpodstawowej. W ramach kursu podjęte zostaną następujące zagadnienia: filozofia edukacyjna oraz przejawy ukrytego programu obecne w architekturze szkoły oraz aranżacji sal lekcyjnych i innych pomieszczeń; wykorzystywanie dokumentów szkolnych w codziennej praktyce edukacyjnej (statut, program wychowawczo-profilaktyczny, plan pracy szkoły, wewnętrzny system oceniania, program współpracy z rodzicami); procedury postępowania w sytuacjach kryzysowych; udzielanie pierwszej pomocy; rola i obowiązki nauczyciela wychowawcy klasy; tworzenie klimatu edukacyjnego, integracja i inkluzja uczniów, animowanie życia społeczno-kulturalnego, wspieranie samorządności i autonomii uczniów; style kierowania i komunikowania się z klasą oraz sposoby utrzymywania dyscypliny; sposoby organizowania sytuacji edukacyjnych podczas zajęć lekcyjnych; zastosowanie różnych metod uczenia się, wykorzystanie różnych środków dydaktycznych i form organizacyjnych w pracy i komunikowaniu się z uczniami; typy oceniania szkolnego a motywacja do uczenia się; szkolna dokumentacja uczniów: księga uczniów, arkusze osiągnięć uczniów, dzienniki elektroniczne, świadectwa szkolne; poznawanie uczniów – obserwacja ich funkcjonowania na terenie klasy, szkoły oraz analiza zdarzeń krytycznych; różne metody rozwiązywania trudności wychowawczych (współpraca z psychologiem i pedagogiem szkolnym, poradnią wychowawczo-zawodową, policją, innymi instytucjami oświatowymi); zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, wsparcie uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia; konstruowanie indywidualnych programów edukacyjnych; doskonalenie zawodowe nauczycieli - identyfikacja i rozwój własnych potrzeb zawodowych, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna.

Psychologia – warsztaty zintegrowane						X			30	2	B	B.1.U3; B.1.U4; B.1.U7; B.1.U8; B.1.K1; B.1.K2
---	--	--	--	--	--	---	--	--	----	---	---	--

Treści programowe	Celem zajęć odwołujących się do doświadczeń studentów z praktyk zawodowych jest rozpoznanie i ćwiczenie kompetencji, koniecznych do efektywnego podejmowania zadań nauczyciela, w tym m.in.: zapoznanie się i ćwiczenie praktycznego wykorzystania narzędzi komunikacyjnych w rzeczywistości szkolnej, rozpoznawanie i rozumienie procesów rozwojowych i emocjonalnych, oraz ich znaczenie dla pracy nauczyciela, poszerzenie świadomości swojego sposobu funkcjonowania społecznego i emocjonalnego, wzbudzanie autorefleksyjności studentów specjalizacji nauczycielskich. Warsztaty zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych poświęcone są następującym zagadnieniom: charakterystyka relacji nauczyciel – uczeń; wpływ procesów postrzegania społecznego na relacje nauczyciel – uczeń; zmiany rozwojowe okresu adolescencji; zadania nauczyciela jako osób wspierających uczniów w okresie dorastania; rola nauczyciela jako kierownika grupy i style kierowania klasą; uczeń jako element systemu szkolnego i członek klasy jako grupy społecznej; charakterystyka relacji nauczyciele – rodzice; kompetencje konieczne do budowania porozumienia z rodzicami i jego znaczenie w pracy nauczyciela dla procesu dydaktycznego i wychowawczego; komunikacja jedno- i dwustronna; cyrkularność komunikacji; bariery komunikacyjne; słuchanie jako celowa i świadoma aktywność; zachowania werbalne i niewerbalne ułatwiające aktywne słuchanie; charakterystyka zachowań asertywnych i czynniki je ułatwiające; udzielanie informacji zwrotnych; wpływ procesów intrapersonalnych na porozumienie i komunikację; komunikaty wspomagające motywację uczniów do nauki; rozpoznawanie konfliktów i sposoby konstruktywnego reagowania w szkolnych sytuacjach konfliktowych, współpraca z psychologiem szkolnym, PPP i innymi instytucjami, szczególnie w opiece nad uczniem o szczególnych potrzebach edukacyjnych; identyfikacja czynników sprzyjających wypaleniowi zawodowemu; identyfikacja czynników chroniących przed wypaleniem zawodowym.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Ocena aktywności na zajęciach; projekt										
Praktyki psychologiczno-pedagogiczne							X	30	1	B	B.3.W1; B.3.W2; B.3.W3; B.3.U1; B.3.U2; B.3.U3; B.3.U4; B.3.U5; B.3.U6; B.3.K1
Treści programowe	Celem praktyk jest wykorzystanie zdobytej wiedzy i umiejętności podczas samodzielnej realizacji wyznaczonych zadań, pogłębianie refleksji psychologiczno-pedagogicznej wobec sytuacji wychowawczych i dydaktycznych w szkole, a także doskonalenie umiejętności dokumentowania i ewaluacji własnej pracy. Praktyki obejmują: poznanie dokumentów prawnych szkoły, w której realizowana jest praktyka: statut, program wychowawczy - profilaktyczny, program współpracy z rodzicami, wewnątrzszkolny system oceniania, kompetencje rady pedagogicznej, inne regulaminy obowiązujące na terenie szkoły; nabycie umiejętności prowadzenia i korzystania z dokumentacji szkolnej: plan, program, rozkład materiału, dziennik lekcyjny, arkusze osiągnięć uczniów; poznanie obowiązków nauczyciela-wychowawcy klasy; poznanie zasad oceny pracy nauczyciela, wynikających z planu nadzoru pedagogicznego; ocenę stylu kierowania i komunikowania się z klasą nauczyciela-wychowawcy oraz deklarowanych przez niego trudności w pracy zawodowej na podstawie obserwacji prowadzonych przez niego lekcji oraz przeprowadzonej ankiety i wywiadu; analizę zdarzenia krytycznego; samodzielne zaprojektowanie scenariusza zajęć; przygotowanie studium przypadku ucznia o specjalnych potrzebach edukacyjnych ucznia; dokonanie samooceny nabytej wiedzy										

	i umiejętności zgodnie z arkuszem autoewaluacji. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk (dzienniczek w formie portfolio) oraz opinii nauczyciela – opiekuna praktyk.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dzienniczek praktyk (portfolio), wywiad, opinia nauczyciela – opiekuna praktyki w szkole .										

Dydaktyka historii w szkole ponadpodstawowej		X							30	2	D1	D.1.W1; D.1.W2; D.1.W3; D.1.W13; D.1.U1; D.1.U2; D.1.U3; D.1.U4; D.1.K1; D.1.K3; D.1.K4; D.1.K5; D.1.K6; D.1.K7; D.1.K8; D.1.K8
Treści programowe	Celem zajęć jest umożliwienie studentowi opanowania wiedzy i umiejętności składających się na warsztat nauczyciela historii w szkole ponadpodstawowej, z rozróżnieniem na licea ogólnokształcące, technika i szkoły branżowe. Podczas zajęć studenci poznają zasady planowania pracy dydaktycznej w perspektywie cyklu kształcenia (klasa I-IV), roku szkolnego, semestru oraz jednostki lekcyjnej. Poznają też narzędzia i metody kształcenia u uczniów na tym etapie kształcenia umiejętności fundamentalnych: chronologia (poruszanie się w czasie historycznym); poruszanie się w przestrzeni historycznej (praca z mapą, planem, odczytywanie śladów historii w przestrzeni naturalnej); praca ze źródłem (krytyka i odczytywanie informacji zawartych w źródle pisanym, ikonograficznym, audiowizualnym).Poznają zasady opracowania prawidłowego pod względem merytorycznym i metodycznym scenariusza lekcji każdego typu. Nabędą umiejętność prawidłowego pod względem merytorycznym i metodycznym doboru metod i technik kształcenia, w tym korzystania z mediów cyfrowych. Poznają organizację pracy w klasie szkolnej i grupie, w tym potrzebę indywidualizacji nauczania, zasady stosowania podręcznika oraz innych środków dydaktycznych w perspektywie ich prawidłowego doboru dla osiągnięcia określonego celu (celów) edukacyjnego. Podczas zajęć studenci poznają formy i zasady komunikacji i współpracy z uczniem, zespołem uczniów podczas lekcji oraz formy i zasady organizacji zajęć edukacyjnych poza szkołą (ze szczególnym uwzględnieniem samodzielnej pracy pisemnej i pracy grupowej metodą projektów).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.											

Praktyki śródroczne w szkole ponadpodstawowej								X	15	0,5	D2	D.2.W1; D.2.W2; D.2.W3; D.2.U1; D.2.U3; D.2.K1.
--	--	--	--	--	--	--	--	---	----	-----	----	---

(historia)												
Treści programowe	Celem praktyki pedagogicznej śródrocznej jest nabycie przez studenta doświadczeń niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „historia” w szkole ponadpodstawowej podczas praktyki ciągłej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez stały kontakt studenta z uczniami. Realizacja celów związanych z zaznajomieniem się z organizacją kształcenia historycznego uczniów w perspektywie roku szkolnego odbywa się poprzez hospitację lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także innych nauczycieli przedmiotu. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje nauczyciel-opiekun studenta-praktykanta we współpracy z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej. Doświadczenia studenta nabyte podczas praktyki śródrocznej stanowią punkt odniesienia do omawiania poszczególnych zagadnień z zakresu dydaktyki przedmiotu historia w szkole ponadpodstawowej podczas zajęć audytoryjnych. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Analiza dydaktyczna											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 7,5

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 135

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 315

Rok studiów: pierwszy
Semestr: drugi (siódmy specjalizacji)

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Dydaktyka historii w szkole ponadpodstawowej (program rozszerzony)		X							30	2	D1	D.1.W1; D.1.W2; D.1.W3; D.1.W13; D.1.U1; D.1.U2; D.1.U3; D.1.U4; D.1.K1; D.1.K3; D.1.K4; D.1.K5; D.1.K6; D.1.K7; D.1.K8; D.1.K8.
Treści programowe	Zajęcia przygotowujące studentów do pracy w klasie z programem rozszerzonym z historii w szkole ponadpodstawowej. Ich tematyka skupia się na takich elementach jak analiza zapisów w podstawie programowej, standardów egzaminu maturalnego CKE, czy poszczególnych arkuszy maturalnych oraz na takich tematach jak ćwiczenie z uczniami umiejętności analizowania źródeł czy pisania wypracowań. Podczas zajęć doskonalone będą umiejętności organizowania zajęć z przyszłymi maturzystami (w szkole i poza nią – kursy i korepetycje), dobierania odpowiednich źródeł (materiału ikonograficznego i kartograficznego) do ćwiczeń, narzędzia i metody kształcenia umiejętności takich jak chronologia; poruszanie się w przestrzeni historycznej; praca ze źródłem. Nabędą umiejętność prawidłowego pod względem merytorycznym i metodycznym doboru metod i technik kształcenia, w tym korzystania z mediów cyfrowych.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.											
Praktyki śródroczne w szkole ponadpodstawowej (historia)								15	15	0,5	D2	D.2.W1; D.2.W2; D.2.W3; D.2.U1; D.2.U3; D.2.K1.
Treści programowe	Celem praktyki pedagogicznej śródrocznej jest nabycie przez studenta doświadczeń niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „historia” w szkole ponadpodstawowej podczas praktyki ciągłej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami oraz wobec szkoły. Realizacja celów związanych z zaznajomieniem się z organizacją kształcenia historycznego uczniów w perspektywie roku szkolnego odbywa się poprzez hospitację lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także innych nauczycieli przedmiotu. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje nauczyciel-opiekun studenta-praktykanta we współpracy z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej. Doświadczenia studenta nabyte podczas praktyki śródrocznej stanowią punkt odniesienia do omawiania poszczególnych zagadnień z zakresu dydaktyki przedmiotu historia w szkole ponadpodstawowej podczas zajęć audytoryjnych. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Analiza dydaktyczna											

Dydaktyka WOS w szkołach ponadpodstawowych*		X							30	2	E1	E.1.W1; E.1.W2; E.1.W3; E.1.W13; E.1.U1; E.1.U2; E.1.U3; E.1.U4; E.1.K1; E.1.K3; E.1.K4; E.1.K5; E.1.K6; E.1.K7; E.1.K8; E.1.K8.
--	--	---	--	--	--	--	--	--	----	---	----	---

Treści programowe	Celem zajęć jest umożliwienie studentowi opanowania wiedzy i umiejętności składających się na warsztat nauczyciela Wiedzy o społeczeństwie w szkole ponadpodstawowej, z rozróżnieniem na licea ogólnokształcące, technika i szkoły branżowe. Podczas zajęć studenci poznają zasady planowania pracy dydaktycznej w perspektywie cyklu kształcenia (klasa I i II), roku szkolnego, semestru oraz jednostki lekcyjnej. Poznają też narzędzia i metody kształcenia u uczniów na tym etapie kształcenia umiejętności fundamentalnych. Poznają zasady opracowania prawidłowego pod względem merytorycznym i metodycznym scenariusza lekcji każdego typu. Nabędą umiejętność prawidłowego pod względem merytorycznym i metodycznym doboru metod i technik kształcenia, w tym korzystania z mediów cyfrowych. Poznają organizację pracy w klasie szkolnej i grupie, w tym potrzebę indywidualizacji nauczania, zasady stosowania podręcznika oraz innych środków dydaktycznych w perspektywie ich prawidłowego doboru dla osiągnięcia określonego celu (celów) edukacyjnego. Podczas zajęć studenci poznają formy i zasady komunikacji i współpracy z uczniem, zespołem uczniów podczas lekcji oraz formy i zasady organizacji zajęć edukacyjnych poza szkołą (ze szczególnym uwzględnieniem samodzielnej pracy pisemnej i pracy grupowej metodą projektów).
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.

Praktyki śródroczne w szkole ponadpodstawowej (WOS)*								X	15	0,5	E2	E.2.W1; E.2.W2; E.2.W3; E.2.U1; E.2.U3; E.2.K1.
Treści programowe	Celem praktyki pedagogicznej śródrocznej jest nabycie przez studenta doświadczeń niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „Wiedza o społeczeństwie” w szkole ponadpodstawowej podczas praktyki ciągłej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami oraz wobec szkoły. Realizacja celów związanych z zaznajomieniem się z organizacją kształcenia uczniów w perspektywie roku szkolnego odbywa się poprzez hospitację lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także innych nauczycieli przedmiotu. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje nauczyciel-opiekun studenta-praktykanta we współpracy z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej. Doświadczenia studenta nabyte podczas praktyki śródrocznej stanowią punkt odniesienia do omawiania poszczególnych zagadnień z zakresu dydaktyki przedmiotu historia w szkole ponadpodstawowej podczas zajęć audytoryjnych. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Analiza dydaktyczna											
Praktyka zawodowa ciągła nauczycielska w szkole ponadpodstawowej - historia								X	30	2	D2	D.2.W1; D.2.W2; D.2.W3; D.2.U1; D.2.U2; D.2.U3; D.2.K1
Treści programowe	Celem praktyki zawodowej ciągłej jest doskonale przez studenta umiejętności niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „historia” w szkole ponadpodstawowej oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących weryfikację i autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez samodzielne zaplanowanie, poprowadzenie i ewaluację określonej w regulaminie praktyk liczby jednostek lekcyjnych. Realizacja celów związanych z zastosowaniem wiedzy i umiejętności z zakresu aktywności dydaktycznej oraz obowiązków formalno-prawnych nauczyciela odbywa się w formie hospitacji lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu oraz udziału studenta w obowiązkach spoczywających na nauczycielu a wynikających ze stosunku pracy i określonych w prawie oświatowym, Karcie Nauczyciela oraz wewnętrznych regulacjach prawnych szkoły. W ramach hospitacji student może uczestniczyć w lekcjach przedmiotów pokrewnych, za zgodą dyrekcji szkoły w radach pedagogicznych i zebraniach wychowawców z rodzicami, a także w wycieczkach klasowych oraz w przygotowaniu wydarzeń szkolnych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje nauczyciel-opiekun studenta-praktykanta we współpracy z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej. Przynajmniej jedna z lekcji prowadzonych przez studenta-praktykanta powinna odbyć się w obecności wyznaczonej przez pełnomocnika KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i zostać przez niego omówiona wspólnie ze studentem. Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk (dzienniczek w formie portfolio).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dzienniczek praktyk, praca pisemna (scenariusze, analizy dydaktyczne).											

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 7

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 120

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 315

Rok studiów: drugi

Semestr: trzeci (ósmy specjalizacji)

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Dydaktyka WOS w szkole ponadpodstawowej (program rozszerzony)*		X							30	2	E1	E.1.W1; E.1.W2; E.1.W3; E.1.W13; E.1.U1; E.1.U2; E.1.U3; E.1.U4; E.1.K1; E.1.K3; E.1.K4; E.1.K5; E.1.K6; E.1.K7; E.1.K8; E.1.K8

Treści programowe	Zajęcia przygotowujące studentów do pracy w klasie z programem rozszerzonym z przedmiotu „Wiedza o społeczeństwie” w szkole ponadpodstawowej. Ich tematyka skupia się na takich elementach jak analiza zapisów w podstawie programowej, standardów egzaminu maturalnego CKE, czy poszczególnych arkuszy maturalnych oraz na takich tematach jak ćwiczenie z uczniami umiejętności analizowania źródeł czy pisanie wypracowań. Podczas zajęć doskonalone będą umiejętności organizowania zajęć z przyszłymi maturzystami (w szkole i poza nią – kursy i korepetycje), dobierania odpowiednich źródeł (normatywnych i nienormatywnych, materiału ikonograficznego i kartograficznego) do ćwiczeń, narzędzia i metody kształcenia umiejętności złożonych. Nabędą umiejętność prawidłowego pod względem merytorycznym i metodycznym doboru metod i technik kształcenia, w tym korzystania z mediów cyfrowych.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Praca pisemna, projekt.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 2

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 315

Rok studiów: drugi

Semestr: czwarty (dziewiąty specjalizacji)

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, zał. 1, s. 8-11	Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r.
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Inne				
Praktyka zawodowa ciągła nauczycielska w szkole ponadpodstawowej – WOS*								X	30	2	E2	E.2.W1; E.2.W2; E.2.W3; E.2.U1; E.2.U2; E.2.U3; E.2.K1
Treści programowe	Celem praktyki pedagogicznej ciągłej jest doskonale przez studenta umiejętności niezbędnych do samodzielnego prowadzenia lekcji z przedmiotu „wiedza o społeczeństwie” w szkołach ponadpodstawowych oraz umiejętności wykonywania dydaktycznych i formalno-prawnych obowiązków nauczyciela w relacji z uczniami oraz wobec szkoły. Realizacja celów praktyki obejmujących weryfikację i autoweryfikację predyspozycji studenta do wykonywania zawodu nauczyciela odbywa się poprzez samodzielne zaplanowanie, poprowadzenie i ewaluację określonej w regulaminie praktyk liczby jednostek lekcyjnych. Realizacja celów związanych z zastosowaniem wiedzy i umiejętności z zakresu aktywności dydaktycznej oraz obowiązków formalno-prawnych nauczyciela odbywa się w formie hospitacji lekcji prowadzonych przez nauczyciela-opiekuna praktykanta, a także nauczycieli przedmiotu oraz udziału studenta w obowiązkach spoczywających na nauczycielu a wynikających ze stosunku pracy i określonych w prawie oświatowym, Karcie Nauczyciela oraz wewnątrzszkolnych regulacjach prawnych szkoły. W ramach hospitacji student może uczestniczyć w lekcjach przedmiotów pokrewnych, za zgodą dyrekcji szkoły w radach pedagogicznych i zebraniach wychowawców z rodzicami, a także w wycieczkach klasowych oraz w przygotowaniu wydarzeń szkolnych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad praktyką studenta sprawuje nauczyciel-opiekun studenta-praktykanta we współpracy z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej. Przynajmniej jedna z lekcji prowadzonych przez studenta-praktykanta powinna odbyć się w obecności osoby wyznaczonej przez pełnomocnika KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i zostać przez niego omówiona wspólnie ze studentem.											

	Wyboru szkoły, w której realizowana będzie praktyka, dokonuje student po konsultacji z pełnomocnikiem KJD ds. specjalizacji nauczycielskiej i prowadzącym zajęcia z pedagogiki. Skierowanie otrzymuje od pełnomocnika KJD. Praktyki zalicza KJD na podstawie opinii pełnomocnika ds. specjalizacji, która zostaje sformułowana na podstawie analizy dokumentacji praktyk (dzienniczek w formie portfolio).
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	Dzienniczek praktyk, praca pisemna (scenariusze, analizy dydaktyczne).

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 2

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 30

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie specjalizacji (dla całego cyklu): 315.

Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek studiów.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin
Nauk humanistycznych	Historia	95%

”
.